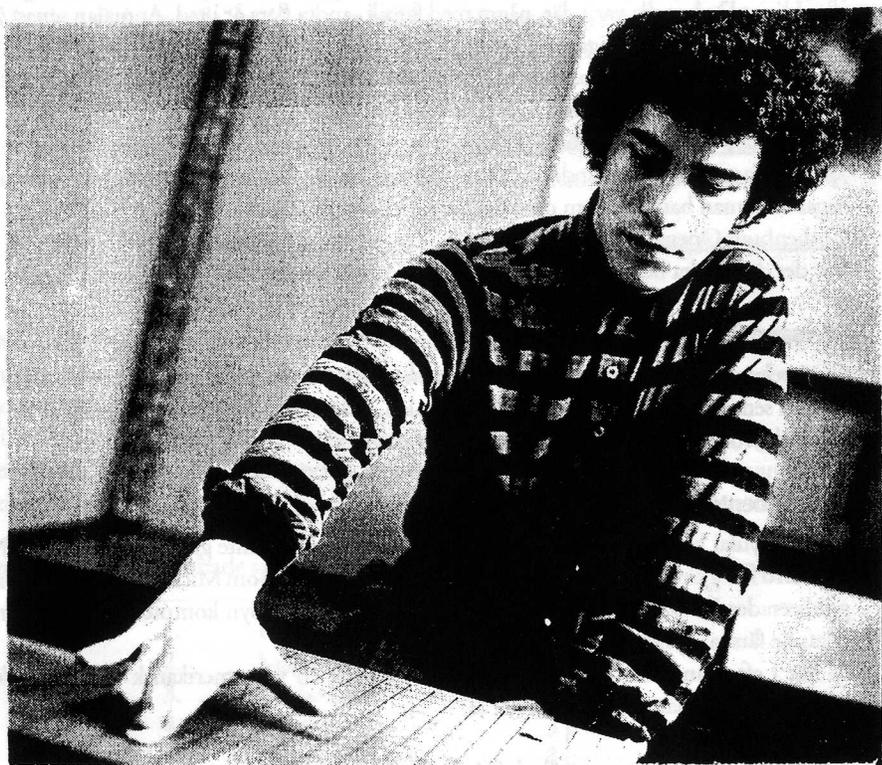

Svenska GO Tidningen

Nr 2 1992

*Michael Redmond - en västerlänning som lyckats slå sig in
bland de japanska proffsen. Läs intervjun på sidan 12.*

Niklas Lönnbro har pratat med John Powers s.6

Konsten att hitta invasionspunkterna s.8

Ett stilla 3 stenars handikapp-parti i Linköping s.4

Tillbakablickar från Västerås, Linköping och Göteborg

Och mycket, mycket mer !

Insidan

Turneringar att se fram emot 1992

Nordiska Mästerskapet/Helsinki Open 13-15 juni

Tävlingarna är flyttade och ihopslagna till en.

Hungarian GO Camp i Bodajk 11-19 juli

Detta är en höjdare! Fråga Ulf & Yvonne, Niklas & Karin, Svante, Stefan Lakatos, Kerstin eller Hirjo. De har alla varit där, några med familj -andra flera år i rad. Anmälan senast 7 juni. Redaktören har en utförligare inbjudan.

Kontakta László Seress, Kolostor u. 26/F/3. W-1037 Budapest Ungern. +36 (1) 1804487 privat. Eller 2025874 kontor+fax. Tyska eller Engelska.

Europeiska Mästerskapet 26/7 - 8/8.

Spelas i Canterbury, England. Man kan spela endera veckan bara, eller t.om. på själv utvalda dagar -om man bara talar om detta i förväg. (Vilken service!)

Göteborg Open.

Var det den andra helgen i November?! Lars Pensjö brukar veta.

Intressant fuseki i Linköping

GO-spelandet verkar vara på uppåtgång, men spelarna tycks ännu inte ockuperat alla hörnen.

Den senaste josekin utspelas kring högskolan. Här finns, enligt Niklas Gyulai, ca tio personer som brukar spela tillsammans. En klubb på gång?

Gästskribenter i detta nummer

Niklas Gyulai har kommenterat ett av sina partier. -Detta är inte gjort på en kafferast. Niklas Lönnbro har gjort en egen intervju (!) samt översatt en artikel om Michael Redmond som först publicerades 1989. Från en elektronisk anslagstavla i Brooklyn kommer Jim Davies, nästan rykande färska, nyheter.

Så här i efterhand kan vi konstatera att numret har en viss amerikansk slagsida. Beklagat, beklagar. Men, man tar vad man har...

Nästa nummer kommer. preliminärt, i början av December

...eller tidigare, om redaktören får en "Lidnersk knäpp". Detta är dock inte troligt, eftersom Göteborg Open är den enda stora turneringen innan deadline -förutom EM.

Deadline är sista november. Skicka Ert material till: Björn Wendsjö, Rallargränd 5C, 243 94 Hörn.

Västerås GO Open 1992

av Rune Tenghamn

Så har det då varit turnering i Västerås för fjärde året i rad. Årets turnering var unik på ett något sorgligt sätt. Endast 10 spelare dök upp för att kämpa om de 6 VM-poängen som stod på spel.

Man kan undra var alla Stockholmare höll hus? Vi är mer vana vid att ingen från Göteborg kommer. Det betydde att vi även i år fick avhålla oss från att dela ut det nyinrättade priset till bästa Göteborgare.

Västerås, Linköping, Enköping, Ludvika och Uppsala var representerade i årets turnering. Striden om turneringssegern kom att stå mellan undertecknad, Magnus Persson och Niklas Gyulai.

Efter första dagens tre ronder var det ingen som hade mer än två poäng så det såg ut att bli en oviss andra dag.

Kvällen spenderades på sedvanligt sätt hemma hos Rune och Britta med mat, vin, Andys specialdrinkar, Go-spel m.m. Så gott som alla turneringsdelagare deltog och analyser varvat med spel pågick framåt småtimmarna.

De hurtiga deltagarna från Ludvika var ute och joggade 6 km på kvällen (Jag hoppas att Wenyans deltagande i WASA-loppet gick bra) dock utan att fler Go-spelare blev antusiastiska över denna sysselsättning.

Pigga och spelsugna startade spelet ca kl 0930 dagen där på. Slutresultatet blev enligt följande:

1.	Rune Tenghamn	4 poäng
2.	Magnus Persson	4 p
3.	Niklas Gyulai	3 p
4.	Larry Anttila	3 p
5.	Leif Pettersson	3 p
6.	Niels Andersen	2 p
7.	Wenyan Zhang	2 p
8.	Andy Howlden	2 p
9.	Thomas Andersson	2 p
10.	Esko Hellström	0 p

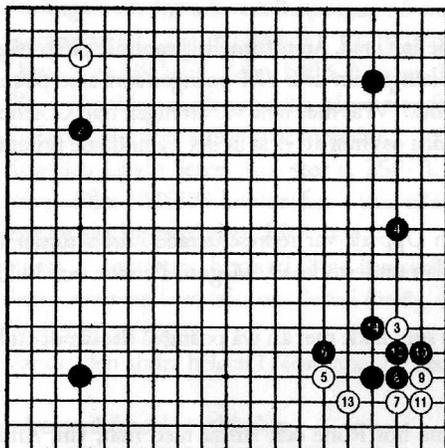
Med facit i hand så kanske det inte var så dumt att så få deltog i turneringen. Med det finns säkert många som anser att det var allt för billiga VM-poäng som delades ut i år.

Så alla som har dessa tankar är hjärtligt välkomna nästa år!

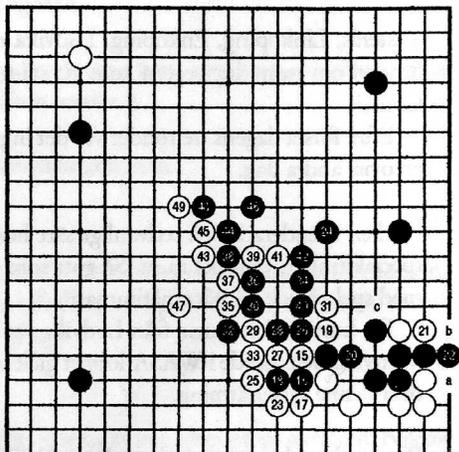
Ett stilla parti i Linköping

kommenterat av Niklas Guylai

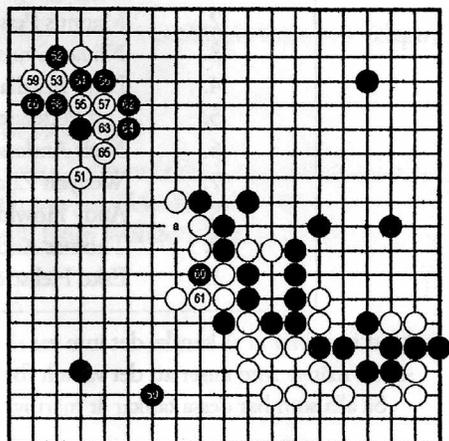
1-14

Niklas får tre stenars handikapp mot Richard Hirsh. Den senare är en för svenskar okänd GO-spelare som jobbar på Linköpings högskola. När han är fit-for-fight har han rankingen shodan.

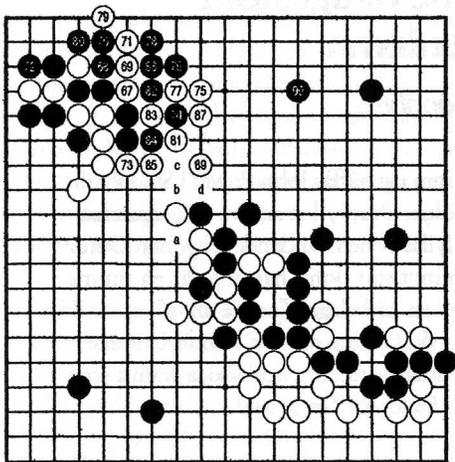

15-49

2. Denna sten undviker omedelbar strid.
22. Ger en extra frihet. a reducerar hörnet och b reducerar vits friheter. Svårt val, men som svart valde jag det enklaste.
26. Att rädda stenarna som i diagram 1 riskerar hela högra sidan (t.ex. vit 29 på c).
46. Fångar 39 och 41 och tvingar vit att fånga 32.
50. Vit har en kraftig vägg, men ett starkt svart hörn neutraliserar denna.
60. Planerade att vinna stegen 62 efter atari på a. Men vit skulle nog gett mig mitten mot två spel i övre vänstra hörnet.

50-66

67-90

86 ligger på 83.

90. Moyo + hotar att döda vits grupp med a, b, c och d.

96. Tesuji. Hotar fånga vit i stegen.

100 borde vara på a med tanke på omgivningen.

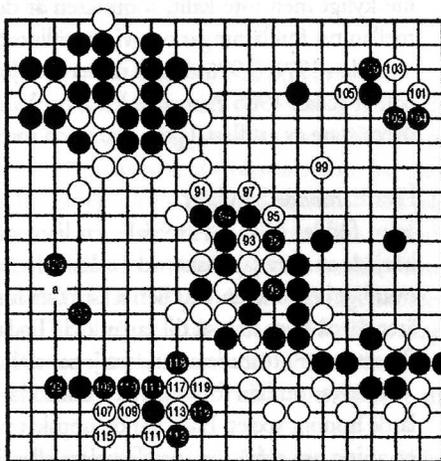
105 ??

107 Skarp attack på denna shimaris svaga punkt.

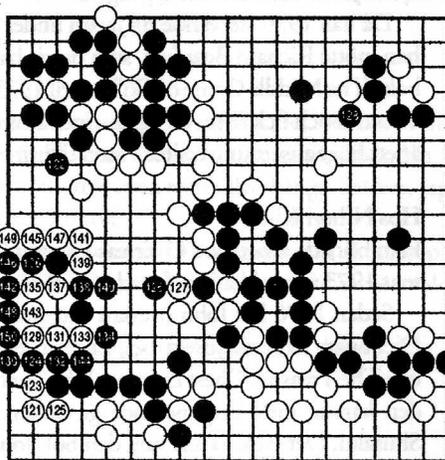
128 Stort. Men 129 borde ha förhindrats istället.

149 Aji keshi.

Vit förlorar så småningom med 49 poäng.

91-120

121-150

Möte med en av de riktigt stora GO-skribenterna

av Niklas Lönnbro

Det var en blåsig kväll i mitten av november som jag träffar John Power i Suidobashi norr om centrala Tokyo. I närheten tornar Tokyo Dome, den enorma idrottsarenan, upp sig och runt omkring den börjar gatorna fyllas av hemvändande tokyobor. Det är lite kyligt men inte kallt, sommaren är definitivt slut. John har ungefär en timme mellan två föreläsningar och vi gör sällskap till en närbelägen "coffee-shop".

Sedan 1978 (1976 deltid) undervisar John vid College of Law, Nihon University och är sedan 1985 Associate Professor. Vi svenskar känner honom dock främst som översättare av ett flertal go-böcker och som redaktör för Go World.

Hur hamnade han här?

John föddes 1946 i Armidale, en liten ort i New South Wales i Australien. Han började studera japanska vid 12 års ålder, något som i alla fall nu för tiden inte är så ovanligt i Australien. Studierna i språket fortsatte vid Sydney University 1963-66 och året därpå kom han så till Japan och Todai, Tokyo University, med ett stipendium för ett år för att studera modern japansk litteratur.

Det var nu han första gången kom i kontakt med go genom en japansk vän som lärde honom spelet. Båda var de uppskattningsvis 23 kyu efter ett tag men hade inte en aning om goböcker, proffsspelare eller liknande. Vid slutet av sin vistelse i Tokyo hade han i alla fall lyckats avancera till 15 kyu och vid hemkomsten besökte han Sydney Go Club för första gången.

Då han 1970 återvände till Japan under julhelgen var han ca 5 kyu och det var nu han mötte Richard Bozulich, som precis hade startat Ishi Press, och översatte en halv bok, "The Middle Game of Go". I april 1973 avslutade han en Ph D i modern japansk litteratur och fick ännu ett japanstipendium för 1973-75 vid Waseda University, som är ett högt ansett universitet - men tillbringade all sin tid med go i olika former.

Hos Nihon Kiin

Han började arbeta vid Overseas Dept vid Nihon Kiin, det japanska go-förbundet, sent 1973 vilket bl a innefattade Go Review m m.

Sedan 1976 har John översatt litteratur för Ishi Press och bibliografin innefattar Dictionary of Basic Joseki 1-3, Enclosure Josekis, Reducing Territorial Frameworks och The Treasure Chest Enigma. John har också sammanställt, redigerat och översatt den kanske mest imponerande go-boken på engelska: Invincible: The Games of Shusaku. Det tycks också vara den bok John själv är mest stolt över.

Go review lades ner 1977 varvid man startade Go World som han alltså är redaktör för. 1978 mötte han sin fru som han gifte sig med 1983. Trots sitt krävande arbete vid Nihon University hinner han också med att förkovra sig i go, i alla fall så pass mycket att han avancerat från shodan 1973 till 4 dan - och det är "äkta" styrka. I Japan kan han kalla sig 5 dan. Det är ekonomiska skäl bakom inflationen i den japanska rankingen, förklarar John. Nihon Kiin säljer diplom för olika nivåer och dessa pengar är viktiga för att kunna fortsätta arbetet med böcker, tidsningar, turneringsspel, "proffscirkus" m m. I Japan är man inte bortskämd med kommunala bidrag

Hur blir man en bra GO-spelare ?

Innan vi skiljs åt passar jag på att fråga John det vi alla vill veta: Hur ska jag göra för att bli bättre? Förutom att spela så ofta som möjligt är det mycket lärorikt att spela igenom och studera publicerade partier, gamla eller nya. Detta är en grundläggande metod för alla som aspirerar på att bli proffs (inseki). Som exempel kan nämnas Koichi Kobayashi som har gått igenom Shusakus kompletta samling av partier tio gånger. John rekommenderar 1800-tals partier för att studera stridsteknik och tesuji; dessa mera direkta och lättare att se. Fuseki skall man dock lära sig från moderna partier eftersom utvecklingen under 1900-talet medfört flera nyheter inom fuseki-teori. Viktigt är också att studera liv-och-död-problem. Visserligen studerar inte proffsen olika typer av konstuerade problem i en bok utan absorberar denna kunskap från sina partier. Men här kan man lära sig att läsa ut olika sekvenser och få blick för vilka formationer som är levande och vilka som är döda. Spelet kommer också rent allmänt att förbättras av detta.

När jag frågar John vilka böcker han rekommenderar är han lite undanglidande. Olika böcker passar olika människor och förutom problemböcker (tsume-go) vill han inte särskilt frimhålla någon titel. Utom boken om Shusaku, försås, och det är inte bara för att ha stå som upphovsman till den.

Hemåt

Några ögonblick senare försvinner John Power ut i Tokyos brusande vimmel. Det börjar bli sent och jag och min fru befinner oss snart på väg västerut för att besöka hennes föräldrar i staden Kofu. Där skall jag också träffa Maruyama-san, mästaren som tillverkar go-bräden. Jag halar upp en brun pappers-påse från Nihon Kiins go-butik.

Kanske skulle jag kunna lära mig något om Taisha-josekin inför morgondagen då jag hoppas få ett parti eller två sittande på tatami-mattan hemma hos Maruyama-san, omgiven av de vackraste go-bräden till ack så höga priser.

En stund senare, efter o-bento, matlåda, och några Asahi-öl, sover vi båda gott. ○ ●

Invasionspunkter

översatt från danska GO-nyt

Uppgift 1. Svart.

Nedanstående tre uppgifter kommer ursprungligen från en japansk problemsamling. Dansken Ulrik Bro-Jørgensen har gjort ett urval från denna, samt kommenterat alla lösningar.

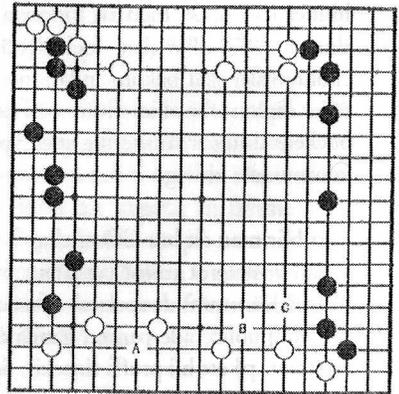
Problem kring temat, huruvida man ska invadera eller reducera sin motståndares moyo, samt hitta det drag som bäst tjänar detta syfte, är ofta av avgörande betydelse för många partiers utgång.

Man kan lätt få en god ställning att gå över styr genom att göra en onödig och dumdristig invasion. Å andra sidan kan ett parti lätt gå en ur händerna, därför att man inte tordes invadera när ställningen krävde detta.

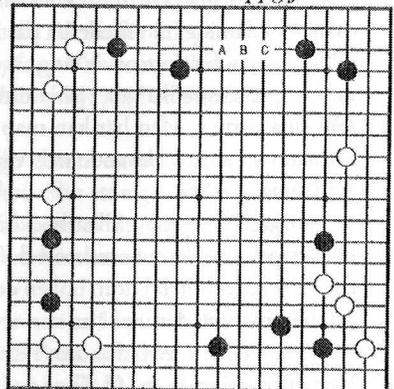
Ett felaktigt val av invasionspunkt kan lätt leda till att man drar på sig oväntade bekymmer - det är viktigt att invadera där man bäst utnyttjar motståndarens dåliga aji.

Beräkna ditt rankingtal

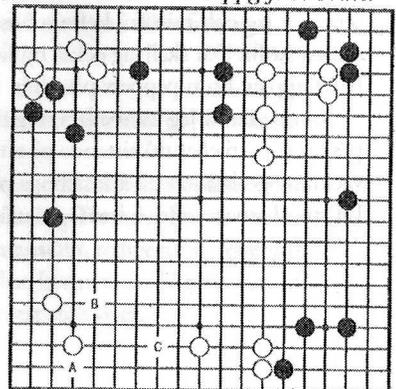
Varje variant ger ett poängtal. Lägg ihop dina poäng för de tre uppgifterna. Dra summan ifrån 30 kyu. Detta ger ett mått på din spelstyrka när det gäller invasionsteknik.

Uppgift 2. Vit.

Uppgift 3. Svart.

Lösning på uppgift 1.

A - 3 poäng. "Overplay".

Som diagrammet visar kan inte svart förvänta sig att en så hård invasion ska fungera utan ytterligare uppbackning.

Vidare verkar det inte strategiskt riktigt att invadera -och därmed stärka motståndarens inflytande i mitten- när man själv spelar med en moyo (på högerkanten).

De poäng man vill kunna vinna, om det lyckas att leva, är man säker på att mista när motståndaren kan invadera moyon med ett bättre stöd.

Spelar man med en moyo-strategi ska man spela konsekvent.

C - 7 poäng. Gote.

Strategiskt konsekvent, men gote. Draget har inget inflytande på de vita formationen, så vit kan ta sente och utan besvär ta ca hälften av svarts moyo -potentiella område.

Vit 2 är en typisk invasionspunkt och vit 4 är en känd uppföljning. Vit 2 utnyttjar alltså den dåliga ajin i svarts formation.

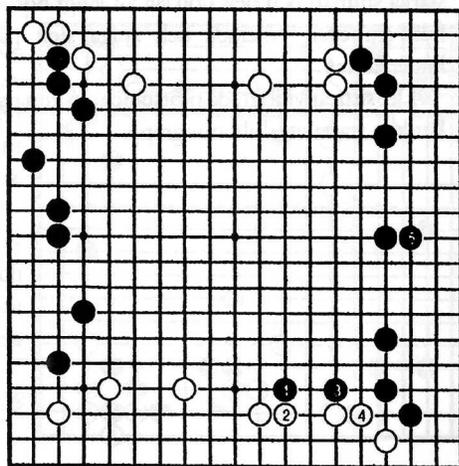
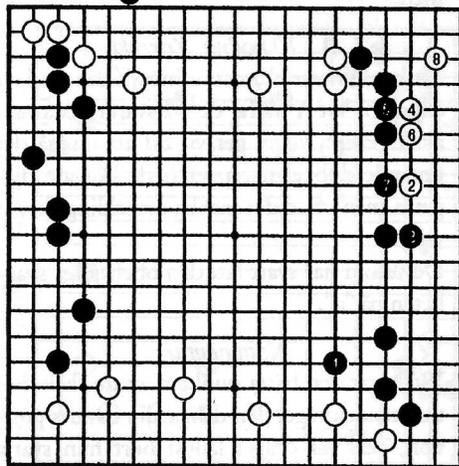
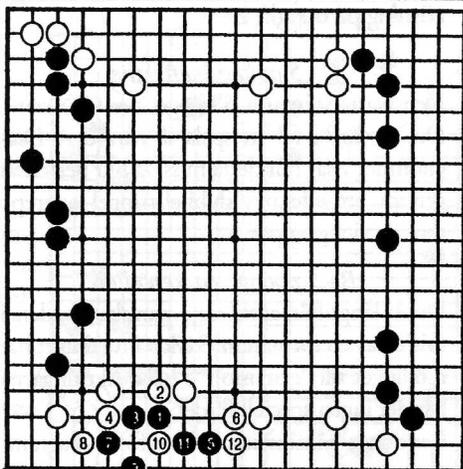
B - 10 poäng. Korrekt.

Svart 1 och 3 är en känd "efter" joseki med vilken svart kan säkra inflytande i mitten i sente, på bekostnad av ca 5 poäng i hörnet (i slutspelet).

I denna ställning verkar det idealiskt, då det ger svart en god chans att ge sin moyo "rygg-rad" med 5. Den svarta moyon kan därefter kallas för en territoriell moyo.

Kommentar.

Uppgiften illustrerar utmärkt hur stenar på 3:e raden är sårbara för drag som "pressar ned" dem och därmed förser motståndaren med värdefullt inflytande, medan stenar på 4:e raden är sårbara för djupa invasioner. Speciellt "springar" angreppet på tredje raden är mycket effektivt.

Lösning på uppgift 2.

C - 5 poäng. Ineffektivt.

Den svarta shimarin till höger om C är stark. Det är därför fel att spela så nära den. Diagrammet visar hur detta misstag blir bestraffat genom ett effektivt dubbel/trippel angrepp mot de vita grupperna.

B - 5 poäng. Varken eller.

Det är långtifrån alltid som man ska invadera i mitten av en formation. Såvida inte draget har möjlighet till "extension" i båda riktningarna har det ingen speciell fördel.

Resultatet påminner om det förra diagrammet.

A - 10 poäng. Korrekt.

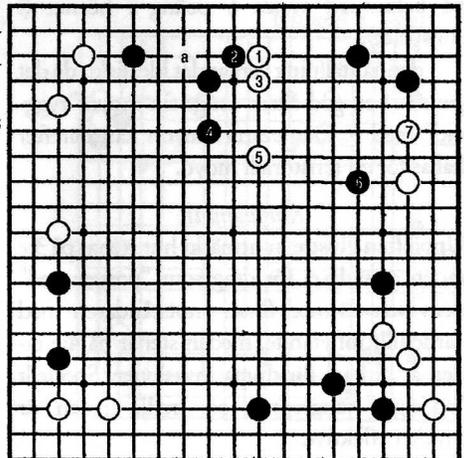
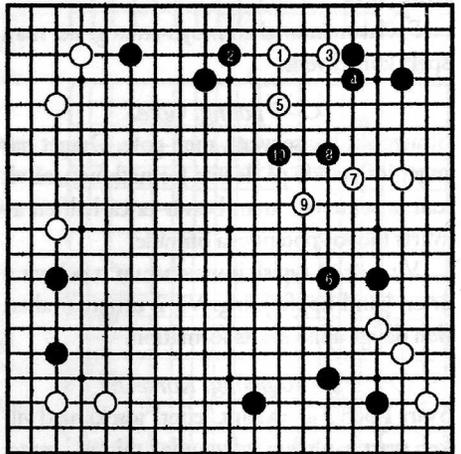
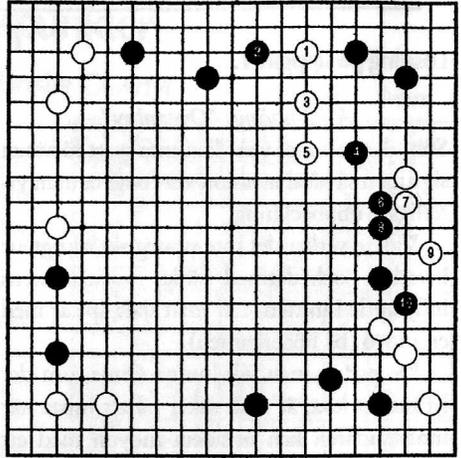
Vit kombinerar bländande invasionen med ett angrepp. Vit A träffar de två svarta stenarna i akilleshälen., vilket ger vit tid att undgå det hotande dubbelangreppet (i de tidigare diagrammen) med det snabba utvecklingsdraget vit 5.

Dessutom har svart fått den obehagliga svagheten på "a".

Kommentar:

Vit A var den bästa punkten av tre skäl; dels utnyttjade draget den dåliga ajin i svarts position, dels var draget längst bort från svarts starka shimari och dels höll sig vit långt borta från sin egen isolerade och svaga sten på högerkanten.

Det sista är viktigt, då motståndaren annars lätt kan starta ett dubbelangrepp.

Lösning på uppgift 3.

B - 5 poäng. Ett missförstånd.

"Capping" draget är avsett för reduktioner när motståndaren har "extensions" åt båda håll från sin shimari.

I diagrammet får svart en kraftigt överkoncentrerad ställning på vänstersidan, medan vit kan säkra ett stort område i hörnet samt det mesta av underkanten.

C - 7 poäng. Litet primitivt.

Med denna invasion lyckas svart dela på vits formation, vilket förstås är stort. Men svart kan inte undgå att skaffa sig en svag grupp, bl.a. för att de vita positionerna är tämligen starka. Detta medför att vits handlingsmöjligheter inskränks.

Jag tycker att den i diagrammet visade fortsättningen på utmärkt vis demonstrerar problemen med vits ställning: Det är svårt för vit att angripa den markerade svarta stenen (mitt på högersidan) då svart 1 och 3 är svaga.

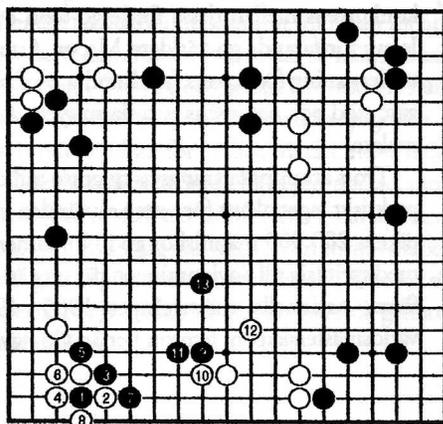
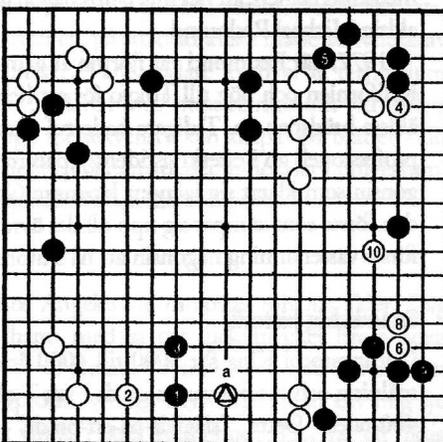
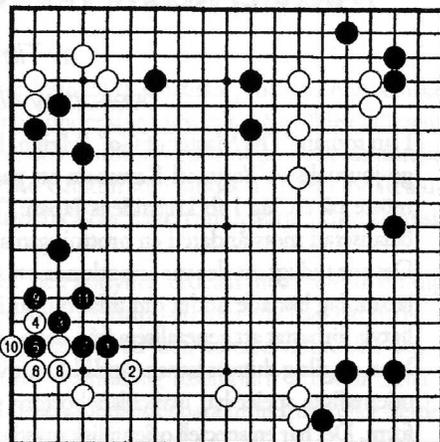
Om den markerade vita stenen (mitt på underkanten) hade legat på "a" istället hade svart 1 verkat bättre.

A - 10 poäng. Korrekt

Detta drag är känt som en standard-probe mot den vita shimarin, när den har en mitt-sten på sin längre sida.

Det finns många varianter (De intresserade hittar dem i boken "Enclosure Joseki" av Takemiya.) vit kan t.ex. välja att ge svart ett litet men bekvämt liv i hörnet. I den variant som visas i diagrammet får svart mycket bättre form än i de tidigare diagrammen.

De tre svarta stenarna 3, 5 och 7 är kikashi-drag, dvs drag som spelas för att de är sente och samtidigt stärker den svarta ställningen. -Men annars är det för litet för båda spelarna att spela här ikring ännu.

forts. sid 19

Michael Redmond: Amerikanskt Go Proffs

av Tim Ward

översatt av Niklas Lönnbro

I sin roman "The Master of Go" /Meijin/ beskrev den japanske Nobelpristagaren och go-journalisten Yasunari Kawabata ett parti go mot en amerikan som han en gång mötte på ett tåg i förkrigstidens Japan: "Det var som att kasta en stor men dåligt balanserad motståndare i en brottningsmatch. Det fanns ingen spänst i hans spelstil. Det var tydligt att det var annorlunda att spela go med en utlänning jämfört med en japan. Jag började undra om utlänningar inte var menade att spela go. Det är naturligtvis förhastat att generalisera från detta enda exempel med en amerikansk nybörjare. Men en giltig slutsats kanske ändå blir att västerländsk go saknar den rätta andan. Det orientaliska spelet har utvecklats bortom spel och styrkemätare och blivit en konstform. Det har en speciell orientalisk mystik och ädelhet... jag tänkte, medan jag spelade med amerikanen, att det inte fanns någon go-tradition i hans land." Kawabata träffade aldrig Michael Redmond.

1977, när Redmond var fjorton år gammal, lämnade han sitt hem och sin familj i Kalifornien och flög till Tokyo för att helt ägna sig åt att lära sig bemästra världens äldsta brädspel: go. Tidigare hade två västerlänningar givits specialtillstånd att spela professionell go i efterkrigstidens Japan men Michael är den förste icke-oriental någonsin som klarat sig igenom Japanska Go-förbundets hårda turneringsexamen och den förste som kämpat sig upp till det övre skiktet bland proffsen. 1988 blev han den förste västerlänning någonsin att nå slutomgången i en större japansk turnering.

En uråldrig historik

Go uppstod i Kina för 3000 till 4000 år sedan där det tillsammans med kalligrafi, målning och luts spel var en av de Fyra Talangerna. Det kom till Japan via Korea på 400-talet. Detta "slagfält-på-ett-bräde" gjorde sådant intryck på Tokugawa-shogunatet att man lät inrätta fyra go-akademier som stöddes av regeringen. 300 års konkurrens mellan dessa förde go-teori och spelskicklighet till nya höjder. Idag är Japan fortfarande go-världens Mecca. Arton årliga turneringar och höga arvoden för undervisning för Japans fyra hundra professionella spelare har ersatt shogunatets tidigare stöd och nationens entusiasm tycks aldrig avta bland, landets, sju till tio miljoner spelare.

Trots att uppskattningsvis tjugotre miljoner människor i Asien spelar go var spelet praktiskt taget okänt för resten av världen fram till nittonhundratalet. Nu spelar grovt räknat 200 000 människor go i Nordamerika och Europa. Entusiasmen har till och med spritt sig till Sovjetunionen där mer än 2000 spelare från sextio städer tävlade i det första nationella mästerskapet 1985. 1988 tävlade trettiosex länder i amatör världsmästerskapen, femton fler än vid tävlingens början 1979.

Asiater dominerar

Fortfarande har västerländska spelare långt kvar till de asiatiska proffsens nivå, kanske för att de flesta av dem inte börjar spela förrän under sina universitetsår - alldeles för sent för att kunna utveckla tillräcklig intuition och bedömningsförmåga. Som jämförelse kan nämnas det koreanska underbarnet Cho Chikun som sändes till Japan för att studera go vid sex års ålder, och som vid tjugo års ålder hade vunnit varje större japansk turnering åtminstone en gång!

För att vara västerlänning fick Redmond den sällsynta fördelen med en relativt tidig start. Hans far, som var amatörspelare, spelade handikapp-go mot Michael när han var pojke. Michael som var en ivrig spelare av alla slags bräd- och kortspel upptäckte något speciellt med go. "Svårt att säga vad det var", erinrar sig Redmond. "En stor frihet i öppningen jämfört med andra brädspel som schack där det bara finns tjugo eller trettio öppningsdrag. Go är vidöppet. Jag kan använda min fantasi mera."

Friheten i go kommer av enkelheten. Varje spelare har 181 stenar, svarta eller vita. Spelarna turas om att lägga sina stenar, en efter en, på ett kvadratisk bräde som delas av 19 x 19 linjer bildande 361 skärningspunkter. Varje spelare försöker ta territorium genom att omringa motståndarens stenar. Spelaren med mest territorium vid spelets slut vinner. Ett astronomiskt antal möjliga spelsekvenser kan skapas på brädet - tio upphöjt till 750 eller en etta föjd av 750 nollor - fler än antalet molekyler i universum. För bara de tre första dragen finns 46 miljoner möjliga sätt att spela.

Att bli professionell

Michael tävlade i amatörtureringar i Los Angeles vid omkring tolv års ålder. "Jag förbättrades snabbare än min ranking hann med så det gick mycket bra i dessa turneringar", säger han. Han fick följa med till Japan en sommar och fick där chansen att spela mot en motståndare på 9 dan (proffs av högsta graden). "Han gav mig sju stenars handikapp så jag var säker på att vinna", säger Redmond. "Det var en riktig chock att förlora. Jag hade inte en aning om att proffs kunde vara så starka, Det fick mig att vilja komma tillbaka." Under tio år efter det att Redmond kommit till Japan för att studera bodde han hemma hos Yusuke Oeda, 8 dan. Ibland bodde där så många som ett dussin lärjungar, bland annat två bröder från Taiwan och senare en student från Korea. "De första tre—åren var intensiva", minns Redmond som nu är tjugofem / 1989/. "Vi tillbringade minst åtta timmar om dagen framför brädet, för det mesta med att studera de gamla mästarpartier." När han först anlände blev han rankad som nummer 19 av go-förbundets 40 studenter. "Sedan gick det utför. I USA, där jag mest spelade mot svagare spelare, tog jag mycket för givet. Jag var udda. Min form /shape; katachi/ var hemsk. Ingen öppning. Jag slängde mig bara rakt in i mittspelet. Det var så vi spelade i Amerika. Sedan, när närkamperna började, kunde jag förvåna folk genom att spela fyra till fem grader bättre än min ranking.

"Men i Japan räcker det inte. Jag var tvungen att ändra helt på min stil. Jag fick försöka lära mitt undermedvetna de grundläggande formerna som proffsen använde och rensa ut alla de dåliga." Redmond uppskattar att han har studerat cirka fyra till fem tusen partier som elev för att sakta kunna klättra tillbaka upp till en position där han kunde kämpa sig igenom examensturneringen. Till och med efter att ha nått shodan / som proffs/ fick han ibland höra att hans spelstil var vulgär. "Jag spelade många drag ett proffs aldrig skulle ägna en tanke åt. Ibland kunde jag träffa ömma punkter, vilket kunde vara effektivt även om det inte var vackert. Men det fungerar inte alls mot proffs i det övre skiktet. De räknar med allt.

"De flesta japanska proffs har spelat från mycket unga år. De har en djupare känsla för spelet än jag. Deras tankeprocess är annolunda. Det är som om de tänkte med sina kroppar, gör en gissning och därefter försäkras sig om att den är riktig. Jag måste arbeta analytiskt och eliminera alla dåliga drag för att hitta det rätta. Det tar mera tid. Mycket mindre effektivt. Sakta håller jag på att lära mig att tänka på det japanska sättet. Min stil förändras och jag blir mer och mer flexibel. Det är svårt för mig att beskriva mig själv men jag tror att jag har kommit en annan väg för att nå samma mål."

Efter att ha befordrats till 6 dan i oktober 1988 är nu Redmond en väldig motståndare vars senare bedrifter innefattar seger över nuvarande go-världs-mästaren Masaki Takemiya. Förutom att komma tolv i 1988 års Judan turnering kämpar han för närvarande i slutomgångarna av två mindre turneringar, Gosei och Tengen. Han har också vunnit fem av sina senaste tio partier mot 9-dan-spelare, imponerande för att vara 6 dan och utan motstycke tidigare för en icke-asiat.

En insider

Förvånansvärt lite väsen görs av Redmonds prestationer i den japanska go-pressen. "Det är för att ingen betraktar honom som utlänning," säger John Power, som är redaktör för Go World. "Michael har kämpat sig upp den långa vägen. I Japan finns det insiders och outsiders. I go-världen är Michael insider. Go-pressen bryr sig inte om ifall han gör något en västerlänning aldrig har gjort förut. Men om han åstadkommer något stort för en 6 dan, då är det nyheter. Han behandlas som vilket proffs som helst i Förbundet. Det är faktiskt så att några av de främsta titelhållarna i Japan är från Taiwan, som Rin Kaiho, eller Korea, som Cho Chikun. De har många japanska fans. Ingen tycker sämre om dem för att de inte är japaner. Före kriget var det annorlunda. Jag tror att go-världen är ett gott föredöme för Japan i detta avseende."

Redmond flyttade till en egen lägenhet 1987 då han irriterades av bristen på avskildhet hos Oeda. Men fortfarande spelar han bowling och biljard med sina gamla rumskompisar. Efter att ha tillbringat tonåren framför go-brädet menar Redmond att han är mera "easy-going" nu. "En av mina starka sidor är att jag fortfarande njuter av att spela. Jag studerar två till tre timmar dagligen. Det är fortfarande ett nöje, inte en plikt."

Eftersom han numera pratar flytande japanska arbetar Redmond också som tolk för Japanska Go Förbundet under japanska turneringspartier som spelas i USA -en ny trend på senare år p g a den alltmer ökade populariteten."Om det fortsätter några år kan man nog räkna med en go-boom," spår Redmond."Mitt bästa bidrag till internationaliseringen av go är att bli en toppspelare i Japan och visa att man inte måste vara asiat för att klara av det. Nåja, det där är faktiskt en rationalisering," tillägger han med ett flin. "Jag trivs så bra här att jag inte vill åka tillbaka till Staterna. Jag njuter av tävlandet. Jag är lyckligast när jag spelar turneringar och det finns det ingen möjlighet till i Förenta Staterna." ○ ●

En tvilling-anekdot

En gång i Japan under Edo-perioden...

En klassisk anekdot handlar om två passionerade GO-spelare som börjar spela ett parti och - naturligtvis- glömmar bort tiden...

Senare på natten tar sig en inbrottstjuv in i huset. -Just när han är färdig att lämna det, hör han klickandet av en GO-sten. Eftersom tjuven också spelar GO smyger han fram ända tills han står alldeles brevid brädet. Ena spelaren ska just göra ett drag. Och då kan inte tjuven behärska sig mer:

"Det där är inte bra" utbrister han. "Ni måste spela på andra sidan !"

Båda spelarna studerar brädet.

"Hallå där. Åskådare ska vara tysta !" säger därefter spelaren. "Det här råkar vara ett kritiskt ögonblick i partiet." Han tittar därefter flyktigt upp. "Vem är ni, förresten ?"

Klick säger det. En sten läggs ned på brädet av den andre spelaren under förtätad stämning.

"Jag är inbrottstjuv" svarar tjuven sanningsenligt.

"Hmm ..." *Klick*. Nästa sten läggs. "Jag förstår..." *Klick*. "Var så god och slå er ned då ..."

En gång i Göteborg året 1991

Tre medlemmar i den nystartade "Flygarns GO-klubb" har kommit på idén att gå till en spelkväll hos Göteborgs GO-klubb.

De hittar lokalen, och kliver in. Ett halvdussin personer sitter och spelar.

"Hallå. Det är vi som är med i den nya GO-klubben här i Göteborg !"

En spelare tittar flyktigt upp. "Hmmm" Och försjunker sedan i partiet igen.

Epilog: Litet nedstämnda över mottagandet, bestämmer de sig för att sätta sig i rummet bredvid och spela. Men en stund senare, när partiet avslutats, kommer iallafall spelarna över och välkomnar besökarna. ○ ●

Linköping Open, September 1991

Gänget som satsade på GO ifjol satsade på en turnering för kyu-rankade spelare. De hade uppenbarligen kontakter i KFUM i Linköping. För deltagarna möttes en rymlig lokal, ja nästan en våningsplan, en trappa upp i ett centralt beläget hus. (Det var nästan så att redaktören inte tordes gå in, efter att ha gått bet på GO-problemet på affischen i entrén.) Själva spel-lokalen var stor, luftig och med högt i tak -synd bara att GO-spelarna blev en liten klunga i mitten av rummet. Vi var tio stycken spelare: två stockholmare, två skåningar och resten Linköpingsbor.

För de som inte haft någon Linköpingsspelare som motsståndare förut, kan vi berätta att de visade en tuffade i närstrider som inte deras rankingtal skvallrade om. Kanske har de skaffat sina räknefärdigheter i de andra brädspel som de sysslat med tidigare.

En skåning, Göran Nilsson, visade dock att det inte bara är travkuponger han kan fylla i kryss i, när han sopade hem kvällens improviserade luffarschacksturnering (3 poäng av 4).

Några resultat som fick stämningen att stiga åtskilliga grader under första dagen var:

L-G Carlsson - Dag von Arnold 1-0

Bengt Ericsson - Göran Nilsson 1-0

Göran Nilsson - Dag von Arnold 1-0

Efter dessa smällar kunde inte förstarankade Dagge resa sig, utan vinnare blev Niklas Gyulai så småningom på 3 poäng, med bättre kvalitetspoäng än Lars-Göran och Dagge.

Redaktören, Björn Wendsjö, hade den tivelaktiga smaken att bara spela första dagen och därefter åka hem med tre raka vinster i bagaget. En vinnare annars? -Tja vem vet.

Säkert är i allafall att Linköping kommer att låta höra av sig mera i framtiden.

Eftersom turneringledarens (Bengt Ericssons) hund åt upp det officiella turneringsprotokollet (!) så kommer här en rekonstruktion av resultattabellen.

[Det är inte sant. -Men hellre än god lögn än en dålig sanning. / Red. anm.]

Plac.		Poäng	Kval.	Vinster	Förluster
1	Niklas Gyulai, 3 kyu	3	8	SB, LGK, GN	DvA, BW
2	Dag von Arnold, 1 kyu	3	7	LGK, GN, NGy	NGy, SB
3	L-G Karlsson, 5kyu	3	6	DvA, BE, MBr	NGy, GN
4	Björn Wendsjö, 3 kyu	3	6	MBr, BE, NGy	
5	Staffan Bäcklund, 8 kyu	3	5	MBr, BE, GN	NGy, DvA
6	Göran Nilsson, 5 kyu	2	6	DvA, LGK	BE, NGy, SB
7	Bengt Ericsson, 14 kyu	2	2	GN, MSk	BW, SB, LGK
8	Mikael Brunnström, 14 kyu	1	0		BW, SB, DvA, LGK
9	Karin Gyulai, 15 kyu	1	0	MSk	
10	Martin Sköld, 16 kyu	0	0		KG, BE

GO Culture in the Emerald City. **Eller; Konsten att sänka spelstyrkan hos alla GO-spelare i världen.**

by Player Zero for American Go Journal

If in a meditative moment you should let fall to your perfectly polished mahogany desk that fascinating proposal to Improve Everything From Messituppe & Glitch and instead glance out the windows of your elegant office into the graceful spire of the Chrysler building, you will see across the East River the unprepossessing precincts of Long Island City. There is nothing to recommend this view of low tenements and squat electrical warehouse except a single green enormity rising full fifty stories above its tawdry neighbors. This is One Court Square, the New Citicorp Center, or, as it is generally referred to by its denizens, the Emerald City. (The thinking there is so like that in Oz.)

This enormity is ruled by John Reed. (No, not John Reed the hero of Reds, the only American buried in the Kremlin. A different John Reed.) This other John Reed, who has had the good sense to keep his office in the more tastefully designed Old Citicorp Center on 53rd Street (now owned by a Japanese firm) is the chairman of the board of Citicorp. And he is a go player. This is actually fairly wellknown. In a recent interview with the Harvard Business Review, Mr. Reed spent some time expanding on the similarities between strategies for global banking and the game of go.

Less well known is the fact that a go culture is growing inside the Emerald City, much as some environmentally stressed bacterium might grow a mutant strain in a green petri dish.

Genesis

This contamination was introduced, as one might expect, by a consultant. But it has now spread not only from consultant to consultant but also to officers of the corporation as high as vice president. Those who succumbed first played only in a closed office at noon. When the absence of these few from the obligatory lunchtime bouts of Tetris was first noted, curiosity was piqued.

The infection spread from office to office, then burst into full flower with go openly played in the cafeteria every day. One or two members of the corporation in whom go had long lain dormant began hanging about the games and soon were drawn into playing as well. One chess player held out for quite some time but, his only partner having been drawn deep into the whirl of stones, he too eventually succumbed.

What is this culture like? How do the stresses and strains of international banking in this harrowing day of lending hazards and tightly targeted marketing, affect those who come to this meditative game of territory, death and survival? As one would fear, the culture is strange and the players bizarre.

Taxonomy

None of the players is strong; the best among them is eight kyu on a good day. He was only 15 kyu (if that) when he "taught" the others. They retained the deformities attendant upon such a start in life, just as those whose first computer language was BASIC carry that scar for all time.

Odd things develop in such a culture. Errors are, of course, common. For the first six months or so, mistakes of the most elementary kind were quite frequent. Some players would put stones into the tiger's mouth crying "Atari!" at full throat (often when it actually was).

Others, during a race to capture, would attack their opponents with a vicious self-atari. Due perhaps to natural variation in species, certain players turned out to be more prone to one type of error than another. Eventually, particular mistakes came to be identified with certain players.

What was the response of such a group to these identifications? Well, as good capitalist tools (or perhaps these days we should say "market enforcers"), they naturally patented their mistakes. Mike Ryan owns the patent on playing into the tiger's mouth; Steve Sutton owns playing into atari on the first line; Daphne Grosset-Ryan has the rights to self-atari;

Mike Roth holds the "non-atari" patent - that is, calling atari when your opponent has more than one liberty left. Anyone committing one of the patented errors must pay a penny to the owner of the patent. A good bit of money has changed hands in this way.

In the stress of their environment, each member has developed certain compensating mechanisms:

Stuart Whalen always plays sente. You might ask, "How can one always play sente?" In a recent game, Stu had eight groups in atari. Needless to say, on his next turn he answered not a one of them, playing instead an invasion of a thoroughly secured area. Known as "Sente Stu", he is rightly feared (among us) for his devotion to the proverb, "When you can cut, cut!"

Steve Sutton talks to the stones. When about to invade, he will raise up his stone and whisper to it, "Here's your knife and parachute and don't forget, your code name is Stu." Sometimes he tries to propagandize his prisoners. More than once he has been heard to tell captured White stones, "Turn to the Dark Side!"

Daphne Grosset-Ryan and Mike Roth, both charter members of the League Of Quiet People, are the opposite of Sente Stu. They strive never to contact any enemy stone except to build mutually acceptable walls. The sort of game they play naturally requires long periods of thought. The pleasure of viewing such a game has been described as "Like watching a truck rust."

Tony Stackow professes a preference to watching go over playing it. In fact, he says he only plays so that he can sharpen up his watching. When he plays, he tries to get through the opening as quickly as possible "so that there is something to think about." He has been known to play two and three stones at a turn, finding it hard to believe that his opponent hasn't played in the half-second it takes him to get the next stone out of his bowl.

He does take some pleasure in go, though. He's known to the rest of the group as the "Undertaker" for his inordinate delight in watching groups die. Whenever any large group is in peril, Tony suspends his game so he can watch. He often implores players to let him remove the dead stones. He caresses them in his hand remarking "They feel different when they're dead."

Ming-sen Hwang, who has not played go since junior high school, recently joined the group. In spite of his Chinese heritage his approach to the game is wonderfully Irish: he doesn't know what he wants and he'll fight anyone to get it. You can count on him attaching to the third stone you put down. (He usually captures it too.)

When Min plays Sente Stu, the undertaker refuses to play so that he can watch the carnage. Ming's fighting is so superior that it has been agreed that if he ever actually looks at the whole board before deciding on his move, he will have to be killed.

Steve Sutton is the inventor. Like all inventors, his inspiration derives from sheer laziness. (When his opponent counts, he always asks, "How did it come out?") Steve has invented special glasses which he plans to sell to the techno-ravenous go community. The left lens has a ladder pattern etched on it and rotates so you can fit it to any situation on the board and save all that tiresome "Black here, White there, Black here . . ." The right lens, also rotatable, will be inscribed with several common snapback positions. They will of course be sold as "reading glasses."

As befits a group so deeply embedded in the free enterprise tradition, they often look to the market to solve their go problems. For example, if Steve Sutton has gotten a couple of stones into his opponent's corner and wants to make life there, he might subcontract the job to small-life consultant Mike Roth.

Anyone who wants to begin a hopeless invasion calls on Stu Whelan. Players who can't figure out what wall plan to use often retain Daphne Grosset-Ryan ("Just keep putting your stones along one of these black lines. Pay no attention to what your opponent does.") Mike Ryan, whose inaccurate reading while kibitzing is legendary, is often asked to give advice to the opponent. Fees for these services vary.

In addition to this open festering of go, a strange muted strain of covert go fever has developed among those who refuse to play any humans, but secretly play Many Faces Of Go or Nemesis on their computers; surely a strain in which the go mutation is recessive.

Prognosis

What of the future?

The members of the Citicorp culture have developed a theory, based primarily on the recognized fact that they themselves are not getting any stronger. After all, the players all still lose about half their games so they can't be improving.

Mike Ryan, who taught them and could give them enormous handicaps at first, barely holds his own on the White stones these days, so it follows that he must be getting worse.

Mike and his wife Daphne also play outside of the Citibank go culture, primarily at the Brooklyn Go Club, where their handicaps continually improve. Since we already know that Mike's strength is actually decreasing, it appears that the strength of the Brooklyn Go Club is also dropping, no doubt from their contact with the Citicorp go culture.

Now, the Brooklyn Go Club numbers among its members not only the President of the AGA but several others who at times play go in Japan, China, Korea and other places. Since they do not show a decrease in strength internationally, we can only conclude that the entire worldwide go playing community is being dragged down by contamination from the Citibank go culture.

The Citicorp players predict that five years from now, no one will play go, out of sheer embarrassment. Those who scoff should remember that bankers have a certain amount of experience with such matters. Remember the S & L's?

Late Breaking International News

March Go news from Japan

by Jim Davies

Trailing 2-3 in the seven-game Kisei title match, Kobayashi Koichi faced two do-or-die games against Yamashiro Hiroshi in March and "did" both times to keep Japan's top title for the seventh straight year. In the sixth game (March 11-12) Yamashiro sprang a new joseki variation and took an early lead, but Kobayashi overmastered him in the middle game and won by 4 1/2 points. In the seventh game (March 18-19) it was Kobayashi who took an early territorial lead, then launched what looked like a deciding attack, but Yamashiro neatly sidestepped, something he had been doing successfully throughout the series, and snatched enough profit to restore the balance. The question then came down to who had the better endgame. In game two the answer had been "Yamashiro," but this time it was "Kobayashi," by the bare margin of half a point.

Kobayashi's seven straight Kisei titles breaks Fujisawa Shuko's record of six, and puts him within reaching distance of Kato's record of eight Oza titles and Takagawa's record of nine Honinbo titles.

While finishing up the Kisei match, Kobayashi Koichi began playing the best-of-five Judan match as challenger against Takemiya Masaki. When these two meet, sparks fly both on and off the board. Quoting Aesop before the match began, Takemiya compared Kobayashi's style to the north wind and his own to the sun. The outcomes of the first two games both followed the fable. Takemiya won the first game by taking more territory and killing a large group. In the second game Kobayashi captured twenty-five stones in a ko fight but Takemiya won anyway, by resignation. Both games featured new star-point joseki.

Japan has won the sixth China-Japan Super-Go series. In the final game between China's Nie Weiping and Japan's Kato Masao, played March 30 in Tokyo, Nie gambled on one huge territory in the opening, generally a dangerous strategy, then let Kato to make two consecutive invading moves inside it, which was even more dangerous. Kato lived and took an unassailable lead. Nie fought on for another hundred moves, but finally had to resign.

Kato also won the NEC Cup, a unique lightning tournament in which each game is played before a public audience in a different city. Kato beat Otake in Osaka, Cho Chikun in Miyazaki, and Kobayashi Koichi in the final game in Tokyo. Kato won this title last year too.

Preceding Kato's triumph over Kobayashi, Komatsu Hideki 7-dan overpowered Morita Michihiro 6-dan to win the NEC Rising Stars tournament for a second time.

Cho Chikun decisively beat O Rissei to win the NHK Cup. Cho now holds all three of the major Japanese TV titles.

A fourth Japanese TV title, the New Stars sponsored by Tokyo TV, was won by another Cho. Cho Sonjin 6-dan defeated Oya Koichi 7-dan by a point and a half in the final game.

The final game of the Kakusei tournament this year matched Otake Hideo against Rin Kaiho. Born only six days apart, in Kita-Kyushu and Shanghai respectively, these two have been friendly rivals for over two decades. The latest round of their rivalry went by 4 1/2 points to Rin, who has now won the Kakusei title twice. (Otake has won it five times.)

In March action in the Honinbo League, Kobayashi Koichi bested Kato Masao (by half a point) while Chin Kaei lost to Komatsu Hideki and Otake Hideo lost to Imamura Toshiya, so Kobayashi is close to becoming Honinbo challenger for a third straight year. Only Chin still has any chance of overtaking him.

Japan has a new women's amateur champion: Yamashita Chifumi beat Sato Akiko by half a point in the deciding game of the six-round knockout tournament on March 16. Yamashita and Sato are both former insei. Third place went to Hu Yanhua, a Chinese exchange student.

At the Nihon Kiin's annual award ceremony, the Shusai Prize and the Kido Prize for outstanding player of 1991 went to Kobayashi Koichi. Okura Prizes for the promotion of go were awarded to Sekimoto Tadahiro, president of NEC, and Jan van Frankenhuysen, former president of the European Go Federation.

March and April Weiqi News From China

by Fang Fang, Shanghai Weiqi Journal

The first and second rounds of the fifth Fujitsu Cup World Go Championship were played April 4 and 6 at the Nihon Kiin in Tokyo. China sent in six players: Nie Weiping, Ma Xiaochun, and Liu Xiaoguang, 9-dan; Yu Bin and Zhang Wendong, 8-dan; and Che Zewu, 7-dan. In the first round Liu Xiaoguang, Yu Bin, and Che Zewu secured places in the best sixteen by beating Fujisawa Shuko, Yoda Norimoto, and Lee Changho, respectively, while Zhang Wendong lost to Suh Bongsoo. Nie Weiping and Ma Xiaochun entered the competition at the second round. There Nie crushed Rin Kaiho with white and Ma eked out a half-point come-from-behind win against Ishida Yoshio with black, while Liu beat Takemiya Masaki by resignation with white, but the attention-getter was Che Zewu. Having beaten Lee Changho in round one, Che now amazed everybody by defeating Kobayashi Koichi by 2 1/2 points with black in round two.

A native of Anhui province, Che was making his first appearance in this world championship. Although he won the World Amateur Go Championship in 1989, his best

result in China so far has been seventh place in the national individual tournament.

Yu Bin lost to Cho Chikun, but even so, four Chinese players got into the best eight: Nie Weiping, Ma Xiaochun, Liu Xiaoguang, and Che Zewu. The third round, to be played June 6 in Osaka, Japan, will match Nie Weiping against Otake Hideo, Ma Xiaochun against Cho Chikun, Liu Xiaoguang against Cho Hunhyun, and Che Zewu against O Rissei.

The battle of team captains in the sixth China-Japan Supergo/NEC Cup took place March 30 at the Nihon Kiin, and Japan emerged the winner: China's Nie Weiping lost by resignation to Japan's Kato Masao. Playing black, Nie used the four-star opening to build a large framework which Kato entered with a contact play at White 62. When Black played 85 he thought he could catch the invaders, but he had failed to foresee the nifty move that came at White 90. The large white group lived and Kato won a precious triumph for the Japanese team. Nie Weiping fell short of three victories in a row.

The closing ceremonies for the sixth China-Japan Supergo/NEC Cup were held together with the opening ceremonies for the seventh Supergo at the Prince Hotel in Tokyo, and were followed on April 1 by the first game of the seventh Supergo at the Nihon Kiin in Ichigaya, Tokyo. Playing white, China's youthful Liu Jing 4-dan lost by 3 1/2 to Japan's lead-off man, Komatsu Hideki 7-dan. The second and third games will be played in May in the city of Wuhan in China. The next player to face Komatsu will be China's Wu Zhaoyi 7-dan.

forts. på sidan 24

Dansk språkövning Yon-Dan tesuji

Det forlyder, at en århusiansk 4 dan under et lynparti mod en sagesløs 6 kyu opfandt en ny tesuji (oversat: fast hånd).

6 kyu'eren havde lige forsvaret sin stilling ved at spille på det vitale punkt, hvorefter 4 dan'eren selvsikkert placerede sin sten samme sted, samtidigt med at han rykkede 6 kyu'erens sten.

6 kyu'eren var forførdet og udbrød: "Var det virkelig muligt - suk", hvorefter han opgav at forsvare sin gruppe. ○ ●

forts. från sid 11:

Kommentar:

Denna uppgift visar varför bokdrag kombinerat med en god strategisk blick är ett så slagkraftigt vapen (vit A)

Men när de används i felaktiga sammanhang ger de ett resultat som är värre än om man inte spelat någonting alls. ○ ●

In the fourth game of the 13th New Sports Cup, played March 13 in Beijing, Chen Linxin 8-dan won by resignation with white to capture the title, three games to one. He and Nie Weiping had split the first and second games last November in Shanghai, but when the match moved to Beijing for games three and four, Chen reeled off two straight victories. With Nie and Ma dominating the current tournament scene, this successful challenge by the twenty-nine-year-old Chen attracted considerable notice.

On March 1 to 8 the Jinjiang Hotel in Shanghai hosted the sixth Tianyuan title match, with Nie Weiping defending his title against Ma Xiaochun. Despite the time allowance of three hours per player per game with one-minute overtime, the first game ended surprisingly quickly. Ma lost a large group of white stones in the center and resigned after only 139 moves. In the second game both players tried new openings. Nie made a mistake just before noon that gave black the advantage, but Ma committed a fatal error in the endgame and Nie swept back to victory. Down to his last chance, Ma fought desperately in the third game and managed to win by 3 1/2 points, by capitalizing on an overplay by Nie at Black 161. The fourth game was extraordinarily difficult, but Nie produced a brilliant play at White 200 and Ma resigned. Nie thus defended his Tianyuan title by the score of 3 to 1. Nie will take on Rin Kaiho at the Nihon Kiin in a best-of-three Tianyuan-Tengen match at the end of June.

The preliminary elimination rounds for the fifth Mingren tournament ended March 3 in Beijing. Sixteen-year-old Chang Hao 4-dan beat Wang Runan 8-dan to become the youngest player ever to win a place in the Mingren League. Zhang Wendong, Wang Qun, and Chen Linxin beat out Liu Xiaoguang, Shao Zhenzhong, and Ma Shi, respectively, for the other three open places in the league.

Note by Jim Davies

More corrections to the results of the fifth All-China Wanbao Cup reported last month: the players who finished 2nd, 5th, and 10th were Li Jianbing, Tian Xiangdong, and Sun Yiguo. Their names were given incorrectly as Li Zhuibing, Tian Wendong, and Sun Xuanguo. Apologies to Mr. Li, Mr. Tian, and Mr. Sun. Needless to say, the fault was mine.

As you may recall, last year Fang Fang represented China in the third World Women's Amateur Go Championship, in which she took third place. She adds the following biographical details:

"Before graduating from university, I frequently played in the Shanghai Amateur Women's Go Tournament, which I won several times, and the All-China University Students' Go Tournament, which I won twice. After starting to work for the Shanghai Weiqi Journal in July 1990 I haven't entered many tournaments, but in December 1990 I played in the First International Amateur Pair Go Championship. My partner was Zhang Jiandong, a reporter for the Xinmin Wanbao. We ran out of time in the first round and ended up in 10th place....

"I'm glad these Chinese go articles are being read around the world, and was happy to get a response from Hawaii. In May I'll be going to Sichuan Province to cover the all-China team tournament. I'll write more after I get back."

April Go News from Japan

Though somewhat overshadowed by China in the opening rounds of the 1992 Fujitsu Cup, Japan also did well, placing three players in the best eight. Last year's first- and third-place finishers Cho Chikun and O Rissei were seeded into the second round, where they both won. Otake Hideo single-handedly wiped out the entire Western Hemisphere, beating Fernando Aguilar in the first round and Michael Redmond in the second.

----- First round (April 5) -----

Che Zewu (China)	beat	Lee Changho (Korea)
Liu Xiaoguang (China)	beat	Fujisawa Shuko (Japan)
Yu Bin (China)	beat	Yoda Norimoto (Japan)
Ishida Yoshio (Japan)	beat	Yoo Changhyeok (Korea)
Otake Hideo (Japan)	beat	Fernando Aguilar (S. America)
Rin Kaiho (Japan)	beat	Lin Shengshien (Taipei)
Suh Bongsoo (Korea)	beat	Zhang Wendong (China)
Perng Kinghwa (Taipei)	beat	Alexei Lazarev (Europe)

----- Second round (April 7) -----

Che Zewu (China)	beat	Kobayashi Koichi (Japan)
Liu Xiaoguang (China)	beat	Takemiya Masaki (Japan)
Ma Xiaochun (China)	beat	Ishida Yoshio (Japan)
Nie Weiping (China)	beat	Rin Kaiho (Japan)
Cho Chikun (Japan)	beat	Yu Bin (China)
O Rissei (Japan)	beat	Suh Bongsoo (Korea)
Otake Hideo (Japan)	beat	Michael Redmond (N. America)
Cho Hunhyun (Korea)	beat	Perng Kinghwa (Taipei)

Chalk up a third straight Judan title for Takemiya Masaki. Fulfilling a prediction he had published in the sponsoring Sankei newspaper, he turned back Kobayashi Koichi's challenge by the score of 3-1. A revised 3-0 prediction went unfulfilled when Kobayashi won game three, but Takemiya completely dominated games one, two, and four. Kobayashi concentrated on blocking Takemiya's large-scale style of play, but Takemiya proved that he can win just as well by other methods.

Kobayashi may have lost the Judan series, but he goes from one challenge to the next. Starting May 15-16 in Chiba, he will take a third straight crack at Cho Chikun's Honinbo title. Kobayashi nailed down the Honinbo challenger spot by beating Chin Kaei in his final game in the Honinbo League, which ended as follows:

1 Kobayashi (6-1), 2 Otake (4-3), 3 Chin (4-3) and Komatsu (4-3), 5 Rin (3-4), 6 Kato (3-4), 7 Kataoka (2-5), 8 Imamura (2-5).

On April 1, two days after the sixth China-Japan Supergo Series ended in Japan's victory, the seventh series began, also with a victory for Japan. Komatsu Hideki 7-dan beat 16-year-old Liu Jing 4-dan by 3 1/2 points. Komatsu has vowed to shave his head if he fails to win three straight. The new line-ups are:

CHINA

Nie Weiping 9-dan
Ma Xiaochun 9-dan
Yu Bin 9-dan
Zhang Wendong 8-dan
Zheng Hong 7-dan
Wu Zhaoyi 7-dan
Liu Jing 4-dan

JAPAN

Otake Hideo 9-dan
Awaji Shuzo 9-dan
Kataoka Satoshi 9-dan
Yamashiro Hiroshi 9-dan
Kobayashi Satoru 9-dan
Yoda Norimoto 8-dan
Komatsu Hideki 7-dan

After individual rounds in Osaka, Nagoya, and Tokyo, the 20th China-Japan go exchange concluded April 26 to 29 with best-of-three matches between eight young Chinese and eight young Japanese pros. The Chinese team included a pair of low-teen prodigies: 15-year-old Chang Hao (4-dan, World Amateur Champion in 1990) and 14-year old Luo Xihe. Ranked 3-dan, Luo was matched against Takao Shinji, a 15-year-old Japanese shodan, to whom he lost 2-1. The three-game matches came out exactly even overall, but the exchange did not: the Chinese team won 32- 24. That makes three consecutive victories for China in these exchanges.

The newest 9-dan at the Nihon Kiin is Michael Redmond's sensei Oeda Yusuke, who is well known for his activities in the International Go Federation. ○ ●

European GO and Cultural Centre

startades den 9e maj i den holländska staden Amstelveen (gatadress Schokland 14). Sponsor är japanen Iwamoto, kanske ej helt obekant. Enligt den utsända broschyren ligger huset bara 15 minuter från Schiphol och 20 minuter från centrala Amsterdam (och 5 minuter från Amstelveens centrum).

I september kommer en av de fyra stora japanska titelmatcherna att hållas här! ○ ●

Sveriges första GO-spelare ?

För ca 2 år sedan gjorde Niklas Lönnbro en enkät. Genom denna fick han tag i den person som många utpekar som en av Sveriges första Go-spelare: professor emeritus Olof Hanner.

Det är möjligt att han inte var riktigt först med att spela Go i Sverige. Rimligen borde ju någon tidigare, kanske redan på 1800-talet efter att Japan öppnades för omvärlden, ha kommit i kontakt med go, t.ex. en sjöman, diplomat, affärsman eller liknande.

Något sådant har dock inte framkommit i enkäten och även om den knappast kan sägas vara heltäckande tror Niklas att man med gott samvete kan utnämna Olof Hanner till Sveriges första go-spelare. Här följer dennes mycket intressanta svarbrev till Niklas i sin helhet.

Bäste Go-broder!

Ditt brev med förfrågan om hur och när jag började spela Go fick mig att tänka tillbaka till tider för mer än 30 år sedan. Jag skall försöka beskriva så gott jag kan hur det började. Min första kontakt med Go-spelet var 1950. Jag var doktorand på stipendium i Princeton, USA. Jag såg spelet spelas ett par gånger i klubbrummet hörande till den matematiska institutionen vid Princeton University. Jag fick också höra att en av mina professorer, Ralph Fox, skulle vara duktig i spelet. Men jag lärde mig aldrig reglerna. Återkommen till Sverige efter ett år i Amerika, fick jag av en händelse tag i en gammal tysk bok, L. Pfandler, *Das Chinesisch-Japanisch Go-Spiel*, utgiven 1906, som på något sätt förrirrat sig till matematiska biblioteket i Stockholm, där jag då hade min verksamhet. Jag fick med denna bok rätt klar uppfattning om spelet, men det var några punkter i reglerna som jag undrade över. 1957 fick jag av en händelse se Takagawas då nyutkomna bok, *How to play go*, i en bokhandel och köpte den givetvis. Jag blev nu helt klar över hur spelet fungerade. I slutet av boken fanns annonser från tre firmor i Japan som sålde spel. Jag skrev till alla tre, fick svar från en av dem och skickade efter ett spel från den firman. En ung kollega på matematiska institutionen, Göran Björck, kände till spelet. Han mindes det bl a från en artikel han hade läst om spelet i tidskriften *Allers* någon gång på 30-talet. Vi planerade att spela med varandra när spelet äntligen skulle anlända. Emellertid blev det hans tur att på sti-

pendium resa till Princeton, USA. Han skrev därifrån och meddelade mig att det fanns en tidskrift, *American Go Journal*. Jag skyndade mig att rekvirera denna och fick därvid ett mycket vänligt svarbrev, där det förmodades att jag fått kännedom om spelet via tyskarna. Eftersom jag inte hade någon kontakt med någon tysk Go-spelare skrev jag ånyo och frågade amerikanerna om de hade någon kontakt adress i Tyskland. På det viset fick jag adressen till Leonard Grebe, som tydligen var den som försökte organisera Go-spelet i Tyskland efter kriget. Han svarade mig att jag var den förste skandinaviska Go-spelare han fått kontakt med. Jag blev så prenumerant på *Deutsche Go-Zeitung* ett antal år och var en tid *Einzelmitglied* i *Deutsche Go-Bund*. Och så kom jag med på några av Grebes adress listor över Go-spelare i Europa. Den amerikanska tidskriften lades ned sedan japanerna börjat ge ut en engelskspråkig tidskrift, *Go Monthly review*, med början år 1957.

När jag genom Takagawas bok fick helt klar för mig hur reglerna var, försökte jag inse hur man skulle värdera en ställning och ett drag. De partier som fanns i hans bok slutar strax innan allt är färdigspelat och jag behövde en teori för att förklara "bästa" avslutningen, bäst för båda spelarna. Detta ledde mig till en vetenskaplig artikel, "Mean Play of Sums of Positional Games", som jag fick publicerad i

en matematisk tidskrift. Jag har senare försökt popularisera innehållet i denna artikel, givetvis med förlust av något av strängheten. Det är dessa artiklar Du nämner.

Jag försökte under många år berätta om Go-spelet för folk jag träffade både i Stockholm och här i Göteborg, där jag fick en professur 1963. Bl a talade jag om spelet vid en fest för studenterna vid matematiska institutionen här. Troligen genom den redogörelse jag då gav fick Christer Lindstedt höra talas om att jag var intresserad av spel. Vi möttes av en tillfällighet på en gata i Göteborg, han hade varit min elev några år tidigare, och han frågade mig om detta. Jo, jag var intresserad av ett specifikt spel, ett japanskt spel vid namn Go och jag bjöd hem honom och lärde honom de första grunderna. Då Go-klubbarna i Stockholm och Göteborg bildades och första Stockholm Open hölls deltog jag och fick då klart för mig att åtminstone någon av grundarna i Stockholm hade fått höra talas om spelet genom mig. Jag har tyvärr inte haft tid eller möjlighet att spela särskilt mycket under årens lopp. Jag tänkte sätta igång mera på allvar när jag blev pensionerad, vilket skedde för ett par år sedan, men jag har kommit in i ett tidskrävande och intressant samarbete vad gäller bridge, inte själva spelet med korten utan hur man ordnar tävlingar. Jag blev medarbetare i en bok "Tävlingsledaren" som kom ut för ett år sedan och vi håller på att översätta den till engelska och kom-

plettera innehållet för att nå en internationell publik.

I Stockholm spelade jag några partier med Göran Björck, kanske ett parti i halvåret. Sedan jag flyttade till Göteborg och innan Göteborgs Go-klubb bildades hade jag ingen regelbunden motspelare utan spelade endast några partier med resande som kände min adress. Ett av dessa tillfällen var i mitten av 60-talet. Vid 7-tiden på kvällen när vi ätit middag ringde det på dörren och utanför stod en ung japansk Go-spelare som var på resa runt i Europa med början i de skandinaviska länderna. Han hade med sig min adress från Japan, den enda han hade i Skandinavien. Troligen hade han den från Nihon Ki-in som då gav ut Go Monthly Review och vilken jag var prenumerant på. Med glädje bjöd jag in honom. Vi bjöd honom på middag, och jag spelade ett par partier med honom. Han låg över natten hos oss och fortsatte nästa dag på sin resa. Jag fick senare ett kort från Schweiz där han hade tillfälligt jobb på en alprestaurang. Ett annat tillfälle var några år senare då jag fick besök av två tyskar. De var tillfälligt i Göteborg som journalister vid ett sportevenemang och jag var tydligen den naturliga kontakten vad gäller go. Jag har alltså varit intresserad av Go-spelet sedan början av 50-talet, spelade mitt första parti 1958, men har sedan inte spelat flera partier totalt än vad en flitig klubbmedlem spelar under en säsong.

Med hälsning, Olof Hanner. ○ ●

SM i Göteborg

Medan Första Maj tågen ljudigt passerade förbi Café Flygarens Haga -alldeles brevid Avenynsatt 20-talet personer tyst och stilla där inne och på sin höjd väste Atari litet då och då. Ändå kände sig nog innesittarna som vinnarna under helgen, då Göteborg generöst bjöd på regn, blåst och eländigt väder. Med litet tur kunde man kanske se enstaka GO-spelare pila förbi genom regnet på väg till någon av de närbelägna japanska restaurangerna. (På Sakura bakom Sheraton fanns tydligen bra aji.)

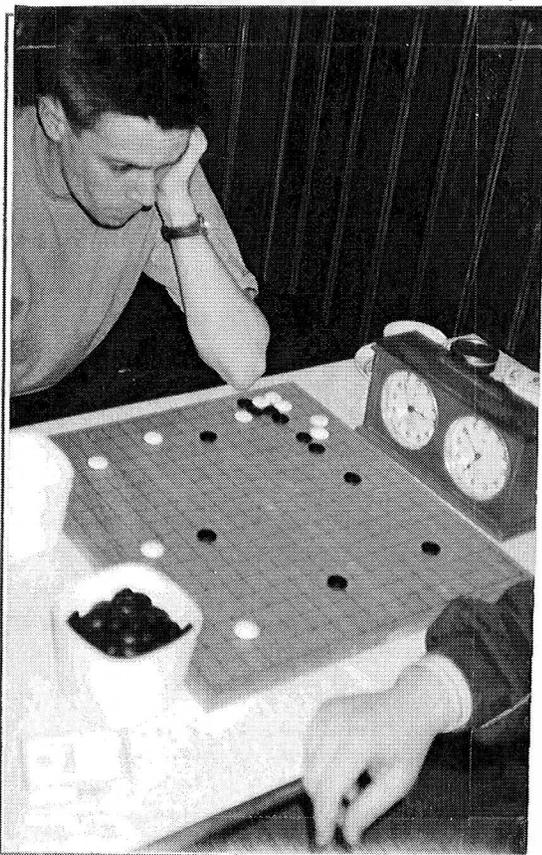
Någon större spänning ville dock inte infinna sig, då Ulf Olsson visade att hans 4 Dan ranking inte var någon tillfällighet. Han byggde ett staket i resultattabellen och fick maximala sex poäng. Tvåan Christer Lindstedt och trean Magnus Persson fick nöja sig med fyra poäng.

Ändå tyckte Ulf att turneringen var den roligaste på många år -därför att ett helt koppel av hungriga spelare dykt upp vid 2-5 kyu nivån. Om några år kommer de att bli riktigt farliga, trodde Ulf.

Att Magnus Persson är farlig för vem som helst i Sverige visste vi sedan tidigare. I årets SM var det bara ettan och tvåan som rådde på honom. -Ja, efter det jämna partiet med Ulf, var det nog bara den olyckliga omständigheten att rankingkommittén gått på lunch som hindrade Magnus från att bli Shodan...

Två andra spelare i detta koppel att se upp med är Staffan Bäcklund och Jesper Blommaskog. Det är inte mycket som står emellan dem och prispallen!

Säkert är det många bland deltagarna som tyckte att caféet fungerade perfekt med servering exklusivt för GO-spelarna. Suvärant tyckte nog också alla som lyckades hitta hotellrum i närheten. Något att komma tillbaka till ?!

Staffan fick svart F10 att fundera över. Gunnar vilar handen efter att lagt denna "tunga" sten.

Jesper på bilden. Men, vem är motståndaren som spelar så snabbt ?

pl	name	str	nat	MM	1	2	3	4	5	6	pt	cuss
1	Ulf Olsson	4d	S	20	12+	2+	9+	4+	3+	7+	6	105
2	Christer Lindstedt	2d	S	18	3+	1-	8+	5+	4-	9+	4	98
3	Magnus Ferson	2k	S	18	2-	4+	5+	9+	1-	10+	4	97
4	Dag Von Arnold	1k	S	17	6+	3-	10+	1-	2+	8-	3	96
5	Gunnar Von Arnold	2d	S	17	10+	9-	3-	2-	12+	11+	3	93
6	Rune Tengham	2k	S	17	4-	10+	-	-	-	-	3	93
7	Björn Wendsjö	3k	S	17	13+	8-	14+	11+	9+	1-	4	93
8	Sverre Schreiver	2k	S	17	9-	7+	2-	10-	14+	4+	3	92
9	Björn Hallin	1d	S	16	8+	5+	1-	3-	7-	2-	2	95
10	Lars Pensjö	2k	S	16	5-	6-	4-	8+	15+	3-	2	89
11	Staffan Bäcklund	4k	S	16	17+	13+	12+	7-	16+	5-	4	89
12	Jesper Blommaskog	3k	S	16	1-	14+	11-	13+	5-	15+	3	87
13	Niklas Gyulai	3k	S	15	7-	11-	15+	12-	18+	14-	2	84
14	Göran Nilson	4k	S	15	15+	12-	7-	16+	8-	13+	3	82
15	Lars-Göran Carlsson	4k	S	14	14-	16+	13-	17+	10-	12-	2	80
16	Per Kristensen	5k	S	14	18+	15-	20+	14-	11-	23+	3	77
17	Torbjörn Carlsson	5k	S	14	11-	21+	18-	15-	19+	22	3	74
18	Jan Bäckström	5k	S	14	16-	20-	17+	19+	13-	21+	3	74
19	Niklas Lönnbro	10k	S	10	22+	23+	21+	18-	17-	20+	4	52
20	Anders Vidlöf	10k	S	8	1+	18+	16-	22-	23-	19-	2	47
21	Lennart Alfredsson	9k	S	8	20-	17-	19-	23+	22-	18-	1	45
22	Harry Tari	12k	S	8	19-	free	23+	20+	21+	17-	4	38

GO-spelare anslutna till förbundet

1XX XX Stockholm

- Per Agrell 0766-54 549 Magasinv. 2 130 40 Djurhamn
Japan Air Lines 08-23 34 30 Kungsgatan 44 1XX XX Stockholm
Esko Airas Månadsv. 71 175 42 Järfälla
Japanska Ambassaden 08-63 04 40 Gärdesgatan 10 115 27 Stockholm
Kerstin Andersson 08-663 29 24 Valhallavägen 174 115 27 Stockholm
Tomas Andersson 0171-302 43 Skogsmyragatan 8 199 45 Enköping
Jan-Olov Areborn 08-717 87 72 Stagvägen 17 133 00 Saltsjöbaden
Indrek Aunver 08-746 89 45 Terapivägen 18 A 141 56 Huddinge
Torbjörn Bäck Kungshamra 31/312 171 70 Solna
Jan Bäckström Nybohovsb. 54 117 64 Stockholm
Jan-Erik Bohman 08-718 07 91 Värmdövägen 234 1XX XX Stockholm
Axel Bring 08-717 33 38 Neglingevägen 9 1XX XX Stockholm
Lars-Göran Carlsson 08-81 44 50 Sköntorpsv. 124 121 65 Johanneshov
Bruce Cullen 08-767 00 00 Box 962 181 09 Lidingö
William S Dockens III 0760-151 78 Sleipnerg. 80 195 00 Märsta
Göran Dovervik 1XX XX Stockholm
Lars Ekman Blekingeg. 28 B 116 56 Stockholm
Torsten Elfhag 08-720 20 06 Fatburs Brunnsgr. 3 116 26 Stockholm
Bo Engborg 08-44 28 31 Erstavägen 34/316 116 36 Stockholm
Finn Englund 08-42 29 03 Katarina Bangata 31 116 39 Stockholm
Hans Eriksson 0753-76147 Alhagsvägen 59 145 59 Norsborg
Henrik & Kimmo Eriksson 08-754 17 10 Solängsv. 170 191 54 Sollentuna
Rolf Erlandsson Ledergrensv. 20 126 36 Hägersten
Thomas & Caroline Evrenso 08-97 23 13 Snöbollsgränd 22 126 59 Hägersten
?Stefan Forslund 0171-209 41 Slånåretsvägen 14 199 61 Enköping
Tommy Fredriksen 08-756 66 55 Armévägen 14 183 65 Täby
Lennart Håkansson Ymsenvägen 2 121 42 Johanneshov
Anna Hamelius 0760-363 16 Drottningv. 121 195 71 Rosersberg
Leslie Hardy 08-753 39 89 Rättares väg 1 182 34 Danderyd
Svante Hofsten 1XX XX Stockholm
Björn Isberg Värtavägen 66/411 115 38 Stockholm
Mats Karlöf 08-40 52 03 Malmgårdsv. 10 116 38 Stockholm
Malgorzata Kujawska 08- 44 74 88 c/o Hellman, Bondeg. 9A 116 23 Stockholm
Stefan Lakatos 08-13 37 09 Frödingev. 10 112 56 Stockholm
Hirjo Leemets 08-771 17 78 Loftvägen 19 142 00 Trångsund
Jin Li 08-16 63 23 Professorsslingan 43/204 104 05 Stockholm
Dan Lidström Pliggvägen 36 126 39 Hägersten
Johan Lind 1XX XX Stockholm
Sören Lindström 08-664 81 01 Bjurholmsplan 22 116 63 Stockholm
?Mats Lindwall 0171-345 86 Skogsmyragatan 10 199 45 Enköping
Christian Lockowandt Skomakarg. 24 B 111 29 Stockholm
Kent Lööf Brudsporregr. 15 162 45 Vällingby
Staffan Lorentzon 08-89 24 12 Sandviksg. 214 162 40 Vällingby

Jan-Olof Nordenstam Nedergården 256 136 53 Handen
 Yngve Nordenstam Fatburgsgatan 14 B 116 56 Stockholm
 Per-Inge Olsson 08-770 09 27 Öringevägen 77 135 49 Tyresö
 Jan Pautsh 08-747 86 07 Sångfågelv. 11 132 37 Saltsjö-Boo
 Jonte Regnell Kampementsg. 14 115 38 Stockholm
 Tony Rideg 1XX XX Stockholm
 Bert Rubaszkin 08-36 39 79 Stinsbacken 7 163 55 Spånga
 ?Lennart Sandberg 0171-245 00 Fårlicksgatan 93 199 45 Enköping
 Sverre Schriewer 08-82 39 92 1XX XX Stockholm
 Jan Simon 08-752 78 76 Lofoteng. 9 164 33 Kista
 Henry Skoglund 08-25 30 82 Svedjevågen 30 161 37 Bromma
 Lennart Stense Malmvågen 57 B 191 47 Sollentuna
 Gunnar Strindholm 08-64 66 78 Storforsplan 5 123 47 Farsta
 Eui Suk Chung 08-96 93 67 Ryavågen 86 191 62 Sollentuna
 Bo Sundman 08-44 76 08 Östgötagatan 17 116 25 Stockholm
 Rolf Tryman Lammholmsbacken 42 127 49 Skärholmen
 Dag & Gunnar von Arnold 08-31 36 80 Sveavågen 55 113 59 Stockholm
 Kjell Wickman 08-771 09 80 1XX XX Stockholm
 Lars Yngveson 08-750 64 25 Lofotenvågen 9 164 33 Kista

2XX XX Skåne

Mikael Adner 046-13 27 32 Uardavågen H 215 223 71 Lund
 Jonas Andersson 046-15 74 79 Fagottgränd 13 A 223 68 Lund
 Lars-Peter Ekelund 2XX X Skåne
 Daniel Fehrman 044-126440 arb. Gladiolvågen 169 291 50 Kristianstad
 Christer Lindstedt 040-18 61 83 Föreningsgatan 66 212 14 Malmö
 Göran Nilsson 0411-72871 Borgmästarg. 2 271 42 Ystad
 Lisa Quensel 0415-515 88 Rallargränd 5 C 243 94 Höör
 Björn Wendsjö 0415-515 88 Rallargränd 5 C 243 94 Höör
 Anders Widelöv 040-933014 Florag. 17 212 21 Malmö

4XX XX Göteborg Trollhättan

Anton Åberg 031-234476 Fyrklöversg.76 417 21 Göteborg
 Lars Åke Carlgren 031-203286 Gibraltarg.82, rum 34 412 79 Göteborg
 Lennart Alfredsson 031-363574 Oluff Nilssons väg 10 433 36 Partille
 Mats Andersson 031-51 77 41 Ibsengatan 16 417 19 Göteborg
 Uno Axelsson 031-476309 Basung.42 421 40 V.Frölunda
 Dag Baekkevold 031-51 70 72 Förmansgatan 9 B 417 08 Göteborg
 Yvonne Benzian 031-24 36 85 Nordhemsg. 45 B 413 06 Göteborg
 Frida Blommaskog 031-413629 Carl Grimbergsg.23 413 13 Göteborg
 Jesper Blommaskog 031-812654 Richtersg.2 D/4503 412 81 Göteborg
 Håkan Blomst 031-191940 Ernst Torulfsg.21 B 416 73 Göteborg
 Svante Blomstrand 031-945344 Pl 1350 Eskilsby 438 00 Landvetter
 Anna Börjesson 031-238524 Scholanderg.6 417 27 Göteborg
 Tomas By 031-237650 Memoarg.4 422 42 Hisings Backa

Tobjörn Carlsson 031-51 56 42 Förmansgatan 5 A 417 08 Göteborg
Anders Carlström 031-811954 Volrat Thamsg.8/8231 412 60 Göteborg
Lars Domeij 031-235578 Vindragareg.10 B 417 03 Göteborg
Annelie Emanuelsson 031-209952 Gibraltar,82-128 412 79 Göteborg
Stefan Engström 031-19 97 06 Norra Gubberog. 7 416 63 Göteborg
Ola Fagrell 031-14 36 07 Kjellerstadsg. 4 414 72 Göteborg
Per Fredriksson 0304-67678 Sörkroken 26 440 74 Hjalteby
Stellan Garvars 031-153153 Stampg.60 A 411 01 Göteborg
Johan Grafström 031-884804 Råda Säteri 435 32 Mölndal
Per-Åke Hallberg 031-82 13 23 Silvermyntsg. 30 414 79 Göteborg
Björn Hallin 0302-171 80 Hedeforsv. 13 A 443 61 Stenkullen
Olof Hanner 031-47 71 52 Svängrumsg. 18 421 35 V Frölunda
Leif Hellstrand 031-288799 Hovås Jägarev.33 436 52 Hovås
Richard Hirsch 031-14 04 87 Övre Majorsg. 14 A 413 08 Göteborg
Håkan Hjalmers 031-84 28 33 Björkekärrsg. 14 416 80 Göteborg
Avi Ifrach 031-238529 Scholandergs.6 417 27 Göteborg
Jan Ifverström 031-994688 Höganäsv.2 437 35 Lindome
Åke Johansson 031-284515 Pilbladsstigen 9 436 54 Hovås
Håkan Johansson 0304-67472 Fågelkärrsv.67 440 74 Hjalteby
Anders Karlsson 0300-17216 Östanvindsg.65 434 34 Kungsbacka
Ellinor Karlsson 031-454208 Nymilsg.5 421 37 V.Frölunda
Thomas Kjellberg 031-51 97 61 Virvelvindsg. 30 417 14 Göteborg
Per Kristensen 031-19 16 31 Svang. 13 A 416 38 Göteborg
Yinggang Li 031-189324 Framgången 204-91 412 80 Göteborg
Jan Lindén 031-47 40 83 Skogsmilsg. 33 421 37 V Frölunda
Kristian Lindgren 031-251539 Råstengs.17 416 53 Göteborg
Christer Lindstedt 031-18 80 01 Landalagången 2 411 30 Göteborg
Per-Arne Lund 031-13 28 74 Kvarnbergsg. 8 411 05 Göteborg
Torbjörn Mårtensson Mejerigatan 2/981 412 76 Göteborg
Roger Nilfeldt 031-14 07 45 Haråsg. 15 414 62 Göteborg
Jerker Nordlund 031-22 86 07 Björnsonsg.6 417 19 Göteborg
Heinz Nowotny 031-51 28 84 Inlandsgatan 29 E 417 15 Göteborg
Peter Nuoristo 031-226142 Rambergsv.21A 417 13 Göteborg
Kaj Oderfalt 031-454039 Smyckeg.58 421 50 V.Frölunda
Ulf Olsson 031-24 36 85 Nordhemsg. 45 B 413 06 Göteborg
Lars Pensjö 031-13 83 15 Östra Skansg. 20 413 02 Göteborg
Maria Persson 031-358126 Mejerig.2-571 412 76 Göteborg
Mikael Witte 031-883263 Hasselv.7 435 38 Mölnlycke
Roger Zetterlund 031-14 78 74 Prinsgatan 9 413 05 Göteborg

5XX XX Borås Falköping Jönköping Nässjö Linköping

Jan-Olov Brunberg 0515-25 226 Ekebacken L 5 521 00 Falköping
 Niklas Gyulai 013-17 71 17 Ryds allé 22B 582 48 Linköping
 Niklas Johansson 013-636 37 Älvdansvägen 15 590 60 Ljungsbro
 Claes Josefsson Kvarng. 17 502 44 Borås
 Ralf Lundberg Övre Skogshällsv.8 510 21 Sätla
 Tommy Maltell Hisingsången 63 552 61 Jönköping

6XX XX Norrköping Katrineholm Örebro Karlstad

Mikael Brunnström 011-104707 Värmlandsgatan 3 602 18 Norrköping
 Bengt Ericsson 0123-101 88 Smålandsgatan 20 615 00 Valdemarsvik
 Patrik A Johansson 011-14 22 30 Trumpetaregatan 3/7 603 67 Norrköping
 Britt Louice Jörgensen 0555-740611 Karlbergsg.14 664 00 Grums
 Mattias Östblom 011-581 25 Kimstadsvägen 150 617 00 Skärblacka
 Erik Sagvik Mårmässvägen 1 653 46 Karlstad
 Jannika Schelin Varby L10 610 24 Vikbolandet

7XX XX Uppsala Västerås Avesta Borlänge

Niels Andersen 0240-84673 Vidabliksvägen 28 771 33 Ludvika
 Larry Anttila Bangatan 29 B 723 XX Västerås
 Hans-Ola Bjarne 0240-28481 Österbo 9581 77190 Ludvika
 Peter Drakenberg 021-35 07 67 Porträttvägen 17 724 71 Västerås
 Peter Forsberg 0240-84628 Högbergsgatan 93 C 77100 Ludvika
 Hans Gäverth 0240-15755 Bergagatan 6 c 771 34 Ludvika
 Johan Holmberg 018-50 79 25 Otto Myhrbergs väg 16 752 33 Uppsala
 Andy Howlden 021-13 86 44 723 XX Västerås
 Leo Krachler 021-12 24 70 Stentorpsgatan 5 A 723 43 Västerås
 Anders Larsson 0240-18801 Högbergsgatan 99 b 771 35 Ludvika
 Pär Lidberg 021-35 54 45 Spikverksg. 200 724 74 Västerås
 Yrjan Lundberg 018-32 82 69 Källparksgatan 8A 3tr 754 32 Uppsala
 Niklas Lönnbro 019-135390 Wadköpingsv. 35 702 15 Örebro
 Henrik Nielsen 018-460244 Sernandersväg 10:620 752 62 Uppsala
 José Nunes 0240-19361 Högbergsgatan 107 B 771 00 Ludvika
 Magnus Persson Sernanders väg 7:234 752 61 Uppsala
 Leif Pettersson 021-18 60 18 Stohagsv. 41 B 724 65 Västerås
 Calle Svensson 0240-16503 Grågåsvägen 17 771 00 Ludvika
 Rune & Britta Tenghamn 021-66210 Kvarnbacksv. 5 723 33 Västerås
 Thomas Tulkiewicz 0240-17918 Parkbacken 13 77100 Ludvika
 Wenyan Zhang 0240-16034 Bergsgatan 10 C 771 00 Ludvika

Förskingringen

Sven Erik Korsner Frankenslag 111 Holland, 2285 HH Den Haag
 Johan Råde Univ. of Texas, Dept. of Math. USA, Austin Tx 78712

GO-klubbar i Sverige

Göteborgs Go-klubb

Våra öppentider är onsdagar klockan 18:30 på skolgatan 21 i Haga. Kontakta gärna mig om du vill besöka oss men inte varit här förut. Lokalen ligger i bottenplanet på huset och har separat ingång.

c/o Lars Pensjö, Östra Skansgatan 20, 413 02 Göteborg

Tel: 031-13 83 15 (kvällstid), 031-18 75 12 (dagtid)

Lunds Go-klubb

Vi har ingen klubblokal tyvärr. Vi ringer varann litet då och då istället...

c/o Björn Wendsjö, Tel: 0415-515 88

Stockholms Go-klubb

med ett 40-tal medlemmar, har sin spelplats i Hartwigska huset, St. Paulsg. 39 B (nära tunnelbanestn. Mariatorget). Den reguljära tiden är onsdagar kl 1800-2300

c/o Stefan Lakatos, Frödingevägen 10, 112 56 Stockholm, Tel: 08-13 37 09

Västerås Go-klubb

Du hittar oss onsdagar (obs) 17:30 - 21:00 i TBV:s café, Kopparbergsv 43. Välkomna!

c/o Rune Tenghamn, Kvarnbacksvägen 5, 722 33 Västerås, Tel: 021-66210

Ludvika Go! Club

Klubben träffas tisdagar efter kl 18.30 i en fritidslokal som kallas Kraftkällan. Adressen är Fredsgatan 23. Hjärtligt välkomna!

c/o Peter Forsberg, Högbergsgatan 93c, 771 35 Ludvika

Tel: 0240-84628(hem), 83489(arb)

Norrköping/Linköping Go-klubb

Onsdagar jämna veckor, Klockan 18.00 Lokal: KFUM i Linköping, S:t Larsgatan vid MacDonalds.

Onsdagar udda veckor Klockan 18.00. Lokal: Tuppen, Bråddgatan 31, Norrköping

c/o Sofia Schelin / Björnelf, Smedjegatan 26 3 tr., 602 19 Norrköping, 011-16 61 91

Karlstads Go-klubb

c/o Lennart Ljung, Graninge P L 522, Karlstad, Tel: 054-36 557

GO-klubben Öga för öga (fd. Flygarns Go-klubb)

Tisdag kvällar på Chalmers; Hilbert rummet i F-huset.

c/o Peter Zoltan, Kapellgången 2/1253, 411 31 Göteborg, 031-20 47 41